

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

UN TRIMESTRE

Dins Espanya: una pesseta.
Fora d'Espanya: dues pessetes.

Redacció i Administració

General Barceló, —1.—2.º

PALMA DE MALLORCA

LA AURORA

Surt cada dissapte per donar ventim i altres erbes an es qui s'ho guany

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

A Manacor: Ca-Mestre Antoni Fiol Ferrer, 5.—Ca-l'amo Andreu Alcover, Plaça del Palau, 2.

A Palma: Llibreria d'En Guasp, Morey, 6.—Taller d'encuadernacions d' En Francesc Ferrer, Sta. Eulària, 25.—Llibreria Ernest Frau, Brossa.—Llibreria d'Alomar i Fontdevila, Brossa.

Parla En Revencoll. Escoltan i oïren

Ventim

Aquesta setmana passada sembla que no han feta gaire bona es nostros paperots carronyes, causa de ignominia per Mallorca i de vergonya per totes aquelles persones qui encara los donen monejots per que puguen tirar envant en sa seua empresa barrufetenc de desmoralisar, de mentir i de calumniar. Que posin s'esqueua a bon lloc, idò, si volen rebre una racció de ventim, que per cert no es tota sa que's mereixen aqueis paperots ni d'un bon troç.

I

Es un animalot i foris

Per s'«Animalot pudent» parlam, que se veu que no pot estar sense tirar qualque cosa i qualque aixee contra l'Esglesia i ses Ordes Relligioses.

¿Sabeu aquella notícia que fa quinze dies donàrem, presa de «Catholic Times» de Lond'es, sobre s'atentat que acabava de cometre es Govern de França fent tancar a ses «Monges de la Caridat» de Montmartre (Paris) una costura de més de sicentes nines? Idò se veu que s'«Animalot pudent» no hu pogué païr que noltros pegàssem aquella singlada an es Govern francès i defensàssem aquells àngels en carn humana, aquelles heroïnes de s'Amor de Deu i del proïsme, ses «Germanes de la Caridat» de Montmartre; i, com a bon missatge d'En Barrufet volgué sortir en defensa d'un Govern tan indigne i tan barrufetenc com es de França, i etzibar un raig de bataionades contra aquelles digníssimes monges, que sols per esser dones li havien de merèixer lo manco una mica de respecte. Bo està s'«Animalot» per tenir-ne gens a senyores, per eminents i santes que sien, si després de tot son monges, si després de tot son gent d'Esglesia! En lo que passa més gust s'«Animalot», com a bon missatge i merdaca-ner d'En Barrufet, es de fer sa verinada, sa vomitada contra un capellà, un frare, una monja.

¿Qui no sab que a França sa Masoneria va fer posar una llei que priva monges i frares de tenir cap escola uberta? En virtut d'aqueixa llei es Govern actual, que d'ell meteix no es gaire inimic de l'Esglesia, que es des Govern més moderats que hi ha haguts fa anys a França, pero que no té més remei que seguir sa persecució legal contra l'Esglesia i ses Ordes Relligioses, per que ets elements més exaltats, que son molts i poderosissims, no s'hi tirin demunt i no l'acusin de venut an el Vaticà; idò aqueix Govern, per motiu d'aqueixa llei de que ses monges no poren tenir cap escola, just per això i no per altra cosa, ha feta tancar aquella escola de ses Monges de la Caridat de Montmartre. Idò bé, ara mos surt s'«Animalot pudent», i amb sa major desvergonya del mon, trepitjant sa veritat de sa manera més desenfreïda i calumniant descaradament aquelles santes relligioses, diu «que es una mentida com la Seu» que «es Govern francès haja fet tancar» aquelles «escoles catolicas», sino que «lo que ha

fet» es Govern francès «i seguirà fent, es prohibi es centros de corrupció i de conspiració, encara que los posin esnom de escolas catolicas», «perque a France» «fan tancá tot lo que fa oló de podrit o lo que puga embrutá lo que està net».

¿Que l'heu sentit a s'«Animalot pudent», an es Puput? De manera que s'escola de nines que aquelles santes monges de Montmartre tenien uberta i que 2.500 pares i mares d'ahí acudiren an es Govern per que no fés tancar tal escola aont anaven ses seues tenres fies, aquella escola s'«Animalot pudent», s'infame, es brutissim Puput diu que era «un centro de corrupció i de conspiració», que «feia oló de podrit» i que «embrutava es net»!

¿S'es vista indecencia ni desvergonya igual a sa des paperot mal anima, fundat i dirigit tant de temps d'aquell altre.... passarell que l'hagueren de processar per estafador i hagué de fogir d'Espanya per no haver d'anar a presili, que era lo que s'havia guanyat?

Per ell ses escoles de ses Monges de la Caridat son «centros de corrupció i de conspiració», «fan olor de podrit», «embruten es net»!

¿Indecent més que indecent! No és més que un missatge d'En Barrufet! Massa se veu que hu és per sa manera desenfreïda com surt a defensar s'obra mestre des «Parè de sa mentida», Satanás, assassi desde es principi, sa persecució inicua, criminal, que sa Masoneria ha armada i fa funcionar per via des Govern contra l'Esglesia i tot lo que faça gens d'olor de relligió. S'«Animalot pudent» defensa aqueis satànics i criminals perseguïdors de l'Esglesia de França, perque es tan satànic i barrufetenc com ells.

Es barri de Montmartre, a Paris, es un des que hi ha més gent perduda, és es barri d'ets apaches; de xibiús de corrupció i de conspiració contra sa decencia i sa moralitat, de bordells i de femers de tots es vicis n'hi ha a betxef an aquell barri; pero per s'«Animalot pudent», per s'infame Puput tots aqueis xibiús, bordells i femers son «centros» de «moralitat» i «d'orde», son fonts de «sanitat» i «netedat» i de «virtut»; lo «corrupt», lo «corruptor» lo «revolucionari» i lo «podrit», lo «soiat era aquella escola de ses «Monges de la Caridat», aont acudien més de sicentes nines i que 2.500 pares i mares de familia acudien an es Govern perque no la fessen tancar, i que també hi acudi, demanant lo meteix es diputat d'aquell districte, que no es cap neot, sino un republicà des qui governen ara la França, cosa que mos descuidàrem de dir i que posa el «Catholic Times» de Londres.

¿I diu s'«Animalot» que a França fan tancar tot lo que fa olor de podrit o lo que puga embrutar tot lo que està net? De manera que es milenars de bordells i de xibiús de corrupció sa més feresa, que hi ha uberts dins França i sobre tot dins Paris; es milenars de centres de corrupció sa més horrible inefanda que crida a Paris lo més perdut de tutes ses altres nacions, i que hi acudeixen de per tot, es qui volen fer vida de porc; tot això, segons es Puput no «fa olor de podrit» ni «ni pot embrutar lo que està net»; aquells bassals d'immoralitat i de luxuria bestial que empesten la França

i tot lo mon, p'es Puput son «sanitat» i «netedat»; son ses escoles de ses Monges lo «podrit», lo «brut», lo «corruptor», lo contrari an es bon orde de sa societat!

¿Això és es Puput! un des paperots més poca alatxa, i més indecents i més contraris de sa Relligió i de l'Esglesia! ¿I pensar que encara hi ha persones que se tenen per bones i per relligioses (i no son gaire, gracias a Deu; pero encara n'hi ha), que admeten dins ca-seua i lletgeixen aqueix paperot tan criminal, tan satànic, que tracta ses escoles de ses «Germanes de la Caridat» de centros de corrupció i de conspiració», «que fan olor de podrit» i que «embruten es net»!

¿Ja se necessita així meteix que tals persones en tenguen molt de toix i hi estiguen deixades de la mà de Deu.

¿Ai quin compte tan gros haurán de donar aqueis que escriuen i es qui sostenen un paperot tan satànic, indecent i noningú com és es «Puput»!

II

Raig de dois.

«El Rayo» de dissapte, entre altres articletxos cabollencs, en posa un en defensa d'aquell malfactor que va moure i dirigir sa «setmana tràgica» de Barcelona, ocasionant més de cent morts i un sens fi de crims sa cosa més seuvatge que se puga imaginar, per lo qual sa Justicia Militar li posá ses mans demunt i p'es crims que havia comesos i fets cometre el fusellaren a Monjuich, ara fa quatre anys; En Ferrer i Guardia, amb una paraula. Està molt en caràcter «El Rayo» defensant un criminal, un bandetjat, un assassi, un capitá de criminals, bandejats i assassins; es molt natural que cadascú defensí es seus. Pero lo salat es sa manera d'escriure de «El Rayo» en defensa d'En Ferrer i Guardia! S'article resultá un atentat, un crim contra sa gramática, contra sa llengo castellana i contra es sentit comú. Basta dir que mos conta d'un «cadáver» que «suspira»! I lo demés es per l'estil. I així son es pocs que encara defensen aquell criminal fusellat a Monjuich ara fa quatre anys. Deu l'haja perdonat! Amèn.

III

¿Sí que té gracia i poca alatxa!

Per «La Voz del Pueblo» parlam, que també dedica dissapte «un testimoni» de «respecte i consideració» «a sa memoria de s'ilustra (així hu posa) fusellat» de Montjuich; i diu que «torna «ha hacer patente» sa seua protesta contra es qui aplicaren sa llei an aquell «ilustra». ¿Sa preposició «amb h!» Així son d'«ilustras» en materia d'escriure es qui treuen cara per aquell «fusellat» de Montjuich, causador de tants d'assassinats, incendis, lladroneries i crims de totes classes que cometé i feu cometre, promovent i dirigint sa «setmana tràgica».

I lo célebre es que ets escriguedors de la «Voz del Pueblo» que fins ara havien figurat com a lerrouixistes, tenguen cara de dedicar un «testimoni» de «respecte i consideració» «a sa memoria de s'ilustra fusellat» de Montjuich, allà on sab tothom que es qui declararen més fort contra En Ferrer

i Guardia foren lerrouixistes, tant, que amb ses seues declaracions motivaren sa condemnació d'En Ferrer, i aquest meteix, estant ja dins sa presó, pocs dies abans de que'l fusellassen acusá es lerrouixistes d'haver-lo posat així com se trobava. De manera que es qui propiament fusellaren En Ferrer foren es lerrouixistes. Sí, es ben segur que sense ses declaracions des lerrouixistes es Tribunal Militar no l'hauria sentenciat a mort. ¿I ara sortir-mos es lerrouixistes de «La Voz del Pueblo» a «protestar» de que el fusellassen, a dedicar-li «testimonis de respecte i consideració»! Així meteix se necessita te nir-ne poca d'alatxa!

IV

¿Mentiu, companys!

Per voltros socialistetxos parlam, que ompliu de virollades i d'arrieses es vostro paperot «Obrer Balear». Sí, mentireu tan alts com sou quant digueru dissapte passat dins un articletxo ridícul que En Maura i en Lacierva fusellaren En Ferrer! Va esser es Tribunal Militar que'l sentenciá i el fusellá. Això hu sab tota Espanya; això hu sabeu voltros. Però com sou unes males ànimes sense conciencia i llavò uns covarts mal entranyats, que sabeu que, si des Tribunal Militar que feu fusellar en Ferrer diguésseu la mitat de la mitat de lo que deis d'En Maura donant-li sa culpa de tal fusellament contra tota veritat, sa llei de Jurisdiccions vos cauria demunt i vos engrunaria per tota la vida; per això donau sa culpa an En Maura de que fusellassen En Ferrer, allà ont qui el fusellá propiament váreu esser voltros revolucionaris amb ses declaracions que féreu devant es Tribunal Militar, declaracions tan llampants i convincents, que obligaren es Tribunal Militar a dictar sentència de mort contra aquell criminal, contra aquell malfactor, causador de més de cent assassinats, incendis, lladroneries i tota classe de crims, es més ferests, que se cometeren causa seua durant sa setmana tràgica.

En lo que mentiu també tan alts com sou jo socialistetxos, de s'«Obrer Balear»! es en lo que deis que, si fusellaren En Ferrer, va esser perque «sa reacció, sa gent de sotana inquisitorial» l'acusá «essent innocent»! No deis paraula vera en tot això! Qui acusá En Ferrer d'autor i director de sa «Setmana Tràgica» foren es fets meteixos que es Tribunal aná aclarint, foren es revolucionaris meteixos que declararen devant es Tribunal. ¿Tal volta va comparèixer a declarar contra ell ni a acusar-lo de res cap capellà, cap frare, cap monja? ¿Veiamt ¡grans socialistetxos poca alatxa, si sou capaços de citar-ne cap de capellà, monja ni frare que denunciás, acusás ni declarás res contra en Ferrer! ¿Si féreu voltros revolucionaris, que amb lo que declaràreu el féreu fusellar, Voltros carregàreu es fusells, voltros anàreu a estirar es gatet per que se desparassen aquells fusells i enviassen aquell malfactor a l'altre mon; voltros foreu es seus botxins i matarates.

V

¿Què es això?

S'«Obreretxo» de fa quinze dies surt com un pinyol de cirera contra

quant un veu es nostros Circols d'obrers, i molt de Sindicats també, tan adormits, tan inactius, tan beninonis, tan poc obrers... ¿què diré jo! Res: que d'ells no se pot tenir esperança, així com son. Crec que el P. Vicent la va regonèixer i la va confessar an aquesta ineficàcia i an aquesta inutilitat dels actuals Circols. Es que els actuals Circols no son obrers; es que el actuals Circols no inspiren confiança an els obrers; es que es nostros obrers no hi veuen color, ni acció, ni finalitat obrerista en els actuals Circols. No hi van ets obrers. No s'hi veu vida. I no es que no tenguen vida perque no tenguen obrers; es que no tenen obrers perque no tenen vida, no tenen ànima, no tenen programa obrerista, sindicalista pur, net i esportat; no tenen ni se fan una historia; no proven amb obres, amb fets, es programa de «millorament moral i material», que diuen tots els Reglaments; es que no viuen. Ses paraules de poc serveixen; ses obres, ets exemples son lo que arrastra.

Per aixó quant un sent a dir que tal Sindicat catòlic ha obtingut una victòria, una millora, llavors un exclama amb tota veritat: Vet-aquí sa millor apologia des nostros Sindicats, vet-aquí es millor elogi de sa nostra acció catòlica.

¿No sabeu, lectors de LA AURORA, que es Sindicats obrers de Andalucia, quant han crescut més i se son consolidat més i han esdevengut més populars es estat ses vegades que es Sindicats de Jerez i Granada han conseguides millores, ses vegades que han conseguit que es jornals pujassen? ¿No sabeu que es Sindicat de Roulers (Bèlgica) es més gloriós i més important i més crescut ara, després d'una vaga justa, ben justa, que antes de fer-la? Creis-ho: fa més un augment de 5 per 100 des jornal que mil discursos.

Per aixó no porem menos de alabar es Sindicats des miners catòlics de Asturias, pero de alabar-los baix de tots es conceptes. Una vegada més sa victòria des nostros Sindicats val més que tots ets arguments. ¿Sabeu que va succeir a ses mines de Asturias? Vos ho diré. I aquí veureu una pàgina hermosa que s'han escrita ets obrers catòlics que treballen an aquelles grans mines.

Ets obrers de ses mines asturianes están associats tots: catòlics i socialistes. Son dues Associacions desiguals: es catòlics son mil i tants de cents, i es socialistes quatre mil. Idó be. Uns i altres, es mes passat, demanaren a ses Companyies que duen sa explotació d'aquelles mines, un augment de jornal. Es socialistes no usaven més armes, per conseguir-lo, que s'insult, s'agravi, sa imposició, s'amenaça de sa vaga general, s'atac a sa llibertat ses treball: res, ses meteixes armes que emprenen nostros socialistes de Mallorca, quant amb una vaga volen embrutat més sa seua desgraciada historia. Es Sindicat catòlic no obrava així: no despreciava sa vaga, aixó no; aquesta arma la admetia; pero no'n volia abusar, ni tampoc usar-la més que quant fas necessari, quant no hi hagués altre camí ni medi pacífic per conseguir lo que demanava; se reservava sa vaga per lo darrer; pero antes estudiava ses peticions, i provava sa seua justícia, i les presentava a s'Empresa, i discutia amistosament ses raons. Tractava com un qui vol sa raó.

Es socialistes dia 7 de setembre passat anunciaren sa vaga general per dia 12. No esperen sa contestació des patrons que es socialistes exigien per dia 10. Es catòlics no; esperen; negocien. Es catòlics hu fan així amb conciencia de tals i de obrers honorats, no

fan aliances amb aquells: volen ses meteixes millores—sa principal d'elles sa fixació des jornal mínim—, pero hi van per camins diversos.

«Nostros no volem—deien publicament ets obrers catòlics—; nostros no volem, ni porem, ni hem d'esser esclaus de Juntas estranyes; nostros no hem de servir a negú, i menos a socialistes que sempre mos insulten an ets aplecs i dalt es seus periòdics. Homos dignes com som, no hem agontat fins aquí gens d'esclavitut per part des patrons ni per part des socialistes. Mai per mai comprometrem nostros ses ventatges molt apreciables que tenim dins sa «Societat Hullera Espanyola», amb una vaga temeraria, perillosa, inútil. Es patrons mos regoneixen sa nostra Societat, i diferents vegades han concedit molta cosa de lo que los hem demanat; i per aquesta raó no volem rompre ses bones relacions. Una vaga, innecessaria com es ara, no la volem declarar, perque si sabem ara com començaria ignoram quina seria la seua fi, i llavor, que tenim esperança fundada de conseguir lo que desitjam, senza causar danys ni perjudicis a s'Empresa. Estudiada sa condició actual de sa industria hullera a Asturias, estudiades ses condicions de treball, hem formulades ses peticions així com mos ha semblat que convenia, i confiam serem atesos. Volem millorar-mos dins es medi legal; no es es nostro sistema es perjudicar; nostros no volem esser ofensius. Sa ofensa, sa vaga, ha d'esser per nostros es camí extrem.

Així parlaven. I així esperaren i negociaren, per espai de dues setmanes, senza abandonar es tai un sol dia; entres que es socialistes dia 7 ja amenaçaren amb sa vaga general. I ¿qui va triuflar? Sa Associació obrera, ets obrers catòlics: 1.200 socis. Sa empresa de ses mines declarà publicament i am satisfacció que volia correspondre a sa llealtat i prudencia d'es seus obrers, i que per aixó los fixava nous salaris, pujant-los, i admetent es prinipi des jornal mínim. Desde dia de primer d'aquest mes ets obrers catòlics de la Vall d'Aller cobrarán 200.000 pessetes, cada any, més que abans. Motiu idó tenien aqueis obrers de pegar un crit, dia 29 de setembre, pero un crit espontani i entusiasta, de «Visca sa nostra Associació! ¡Quina llástima que aquest crit no's senti més vegades dins es nostros Sindicats amb ignal motiu!

Mentres tant es socialistes perderen ses manades p'es rostó. Ells, es perdonavides i ells, qui tot lo mon es seu, no pareixien sino unes llançadores, anant desde Oviedo a Madrid, desde Madrid a Oviedo, demanant an es Govern una llei, un Reial Decret, com es des teixidors de Catalunya... I ¿què los ha succeit? Los ha succeit que, a pesar d'esser 4.000 associats, no tenen més remei ara que anar tots es dies a la feina cobrant lo meteix que antes, senza un centim d'augment, i senza més esperança que s'esperança vaga d'una futura llei sobre es jornal mínim, que, per ventura, no los servirà per altra cosa més que per embolicar espisegrogues.

Nostros no mos alegrem des mal d'altri. Desitjam que ses meteixes millores conseguides p'ets obrers catòlics se facen extensives an es socialistes. Obrers son tots ells, i, com a tals, tenen dret a un més just benestar. Pero mes alegrem ara aquí de sa actitud decidida, resolta, d'ets obrers catòlics. Perque ets obrers catòlics no dormiren, sino que se presentaren, discutiren, lluitaren, demanaren i los concediren sa beligerancia, i gonyaren: i tot aixó es una millora, es una victòria. Aixó es vida.

I no tant sols ets obrers catòlics

contaren sempre, i an es final de sa campanya més que an es seu principi, amb sa confiança de sa Empresa, sino que també se conquistaren sa confiança des seus companys tots; tanta, que de llavó ensà van augmentant ses inscripcions an es llibre de socis. No s'estorbarán a 2.000; i per envant, perque aquest és es camí per fer qualque cosa de positiu. Han organizada a ses regions mineres d' Asturias una força social. Idó aquesta força social, mentres sia tal, mentres sia viva, sia activa, sia decidida, sia respectuosa pero franca, tindrà ajuda i se veurà créixer, i serà es refugi de mils d'obrers, qui ja coneixen prou, per porer-se'n desfer, sa tirania i es matonisme d'aquells socialistes asturians.

I sobre tot (que es sa intenció d'aquestes linies), han donat un gran exemple an es 200 i tants de Sindicats obrers catòlics, escampats per dins Espanya, casi tots inactius e inofensius; han proporcionat un argument, que es precis reproduir aon-seuua caiga be, senza faltar empero a justícia; los han proporcionat una prova que s'ha de retreure, primer devant aquells catòlics que no aproven semblant actitud resolta; segon, contra aquells altres que dupten des perviure de ses nostres associacions, i tercer, contra es socialistes menjapapellans que acusen de inútils i de venuts es nostros Sindicats obrers.

Acció es lo que importa; vida, lluita, exemples, proves. Aixó es lo únic que arrastra.

¿Que dins es nostros Circols, p. ex., se funden seccions de Sindicats, segons ets oficis que dins ells tenguen representació? Ben fet. Pero, una vegada fundats aqueis Sindicats, ordinarriament amb un nombre de socis reduidissim, ¿què farán per conquistar es demés obrers de sa localitat? ¿S'estarán mans plegades? ¿Obrirán noméssa má a una almoína de protecció? ¿Se explairán només? ¿Prendrán només es café i sa copa?

Acció, lluita, exemples, aixó que es lo únic que arrastra, es lo que recomana EN VERA VEU.

Paperots infamiosos

III

D'aquesta pesta feresta dues voltes n'hem parlat, i veim que no preocupa an els nostros Governants.

Quant se tracta de pigota o de febres corporals, duen una gran curolla de prevenir tal naufrax, tant els homos de Ciencia, com es qui son ignorants. Pero la pesta que ataca es poble amb furia infernal, es la dels papers impresos que corren per dins Ciutat en forma de setmanaris, pudents com a carn de vas, de follets i romansos i de targetes postals, que's venen per dins botigues, cassinos i restaurants...

Vergonya i decencia pública ja casi no's veuen mai, puis de Sodoma i Gomorra els mals aires respiram... ¡Es trist haver-ho de dir així com es! Els pagans més embrutits no arribaren a lo que certs cristians son arribats. Poca cosa fa Espanya per capturar que s'enverinin els cors i enteniments dels infants.

Tal pesta mos vé de França; pero en l'estat actual els mallorquins, per desgracia, son ja dels més atacats.

¡Molta Higiene! ¡Molta aygo, i llum! (que ens enlluernam). Tramvies i conferencies, discursos, festes, la Marl...

Peró, de bones costums, i de civisme moral, sols paraules i paraules, sols per parlar, per parlar...

Com si hi hagués sa consigna de guerra a lo bo i honorat ¡Ai d'aquells que donin força an es papers infernals!

Un glosador jubilat

Palma, setembre, 1913

Secció local

Molt solemne resultá sa festa que feren diumenge a s'esglesieta de ses «Monges de la Caridad» amb motiu de beneir-hi una estatua del Patriarca Sant Jusep, que han pagada ses al·lotes que van a s'«Escola Dominical» que fan aquelles Monges. Sa bendició va esser a les deu i tot seguit l'ofici, i hi predicá Mn. Salvador Oliver, fent un bon sermó. A's cap-vespre va esser es repartiment de premis a ses al·lotes de s'Escola Dominical.

Ahir començaren an es Convent de Dominics ses Coranta Hores dedicades a la «Mare de Deu de l'Amor Hermosa», que acabarán demá vespre, si Deu ho vol. Van molt bé, gracies a Deu, se fan amb gran solemnitat, i hi predica el P. August Hupfeld, de la Companyia de Jesús, nadiu d'Alemania. ¡Quina llástima que no s'amoll a predicar en mallorquí ¡aqueix Pare Jesuít, tan bé com el sap an es mallorquí i tan bon predicador com es!

Es vins de Manacor sembla que son sortits molt avenguts enguany, gracies a Deu; i, per acabar-ho de confitar, tenen un preu molt alt. Bé mos va per aquest vent.

Diumenge va esser sa «Festa Escolar». Diuen que aná bé així meteix. A uns agradá i a altres no gaire, entre altres motius, perque no hi convidaren s'Escola des Frares Dominics ni sa des Germans de ses Escoles Cristianes. I lo que deien alguns:—¡I que no son escoles de Manacor ses d'aqueis relligiosos?

Nostros sabem qui té la culpa de tot aixó: es qui son causa de sa desunió d'ets elements bons de Manacor, des manacorins de bona part. ¡Ai voltros que en sou causa d'aqueixa desunió! ¡quin compte més gros que haureu de donar devant Deu!

Demá, com a IV diumenge de mes, a s'esglesia de ses Sirventes de la Sagrada Familia hi haurá s'exercici de ses urnes, que sempre resulta tan devot.

Sa Refinadora Nova segueix vent en popa, segons diuen. Mos donen per cosa certa que fa dos mil llitres d'esperit cada dia. Ja se diu fer-ne!

A mitjan setmana feu una ventada feresta. An es parèixer, mos hauria convengut més una bona saó. Sobre tot, ¡Deu mos envii coses que convenguen! Amèn!

D'avui a vuit dies serà Tots-Sants i es dilluns, qui vendrá devant, es dia dels Morts. Ja es cosa, idó de començar a recordar-mos de bon de veres de ses ànimes del Purgatori i d'oferir-los sufragis tots es que puguem. ¡Hala! manacorins, no badeu! recordau-vos de sas animetes del Purgatori, cadascú sobre tot d'aquelles per qui té més obligació de pregar!